

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Fastsættelse af takster for vand

Vejledning

Titel:

Fastsættelse af takster for almene
vandforsyninger,
vejledning

Redaktion:

Naturstyrelsen

Udgiver:

Naturstyrelsen
Haraldsgade 53
DK-2100 København Ø
Tlf.: (+45) 72 54 30 00
www.naturstyrelsen.dk

År:

2014

ISBN nr.

978-87-7091-551-9

Må citeres med kildeangivelse.

Indhold

1. Indledning	5
2. Vandforsynings anlæg m.v.	6
2.1 Vandforsyning.....	6
3. Betaling for vand	8
3.1 Nødvendige udgifter	8
4. Betaling af anlæg og forbrug	10
4.1 Anlægs- og driftsbidrag m.v.	10
4.2 Anlægsbidrag til hovedanlæg	11
4.2.1 Særligt om investeringer i vandforsyninger omfattet af vandsektorloven	12
4.3 Stikledningsbidrag	12
4.4 Passagebidrag.....	13
4.5 Driftsbidrag	13
4.6 Kategorier for anlægsbidrag og driftsbidrag.....	14
5. Takstbladet	15
5.1 Gebyrer og renter	15
5.2 Skatter og afgifter.....	16
5.3 Moms.....	16
6. Godkendelse af takstbladet	17
6.1 Takstgodkendelse under overholdelse af prisloftet.....	19
6.2 Manglende godkendelse af takstbladet.....	20
6.3 Forsyning i flere kommuner	20
7. Klage, straf m.v.	21
8. Ikrafttrædelse og offentliggørelse	22
9. Eksempler på takstblade	24
Eksempel 1	24
Eksempel 2	26

1. Indledning

Almene vandforsyninger skal fastsætte anlægs- og driftsbidrag én gang årligt. De fastsatte anlægs- og driftsbidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor vandforsyningen er beliggende (hjemstedet).

Denne vejledning kan bruges ved vandforsyningernes udarbejdelse af takstbladet og kommunalbestyrelsens godkendelse heraf. Det gælder både vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorloven, og vandforsyninger der ikke er omfattet af vandsektorloven.

Vejledningen gælder for almene vandforsyninger, dvs. vandforsyningsanlæg som forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme. Almene vandforsyningsanlæg har pligt til at forsyne samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde med vand på de vilkår, der er fastsat i vandforsyningens godkendte regulativ og mod betaling af godkendte takster. Prisen for vand skal fastsættes i overensstemmelse med vandforsyningslovens »hvile-i-sig-selv princip«, således at vandforsyningsanlæggets indtægter over en årrække ikke overstiger dets udgifter.

Vejledningen indeholder en beskrivelse af de gældende regler for fastsættelse og godkendelse af anlægs- og driftsbidrag for almene vandforsyningsanlæg. Endvidere gennemgås forhold omkring overholdelse af prisloftet ved fastsættelse og godkendelse af takster.

De gældende regler om gebyrer og renter er omtalt ganske kort i vejledningen, da normalt også fremgår af takstbladet, Gebyr og renter skal dog ikke godkendes af kommunalbestyrelsen.

Vejledningen afløser Miljøstyrelsens Vejledning nr. 1, 1986, Vandværkstakster. I forhold til vejledningen fra 1986 afspejler den nye vejledning, at betaling for levering til ejendomme skal ske efter målt forbrug, og at der også i andre tilfælde er mulighed for individuel afregning efter målt forbrug. Endvidere er muligheden og forudsætningerne for at opkræve bidrag fra ejendomme, der vil kunne tilsluttes en forsyningsledning (passagebidrag), omtalt

2. Vandforsyningens anlæg m.v.

2.1 Vandforsyning

I det følgende defineres en del af de begreber, der anvendes i vejledningen.

En del af definitionerne svarer til dem, som fremgår af Norm for almene vandforsyninger DS 442.

Almene vandforsyningsanlæg: Herved forstås anlæg som forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme, jf. vandforsyningslovens § 3, stk. 3. Som synonym anvendes ofte begrebet ”almen vandforsyning”.

Distributionsnet: Vandforsyningens ledningsnet fra udpumpningen fra vandforsyningsanlægget frem til skel, dvs. hovedledninger, forsyningsledninger og stikledninger.

Forsyningsledning: Den del af distributionsnettet som transporterer vand fra hovedledningen til de enkelte ejendommers stikledninger.

Forsyningsområde: I vandforsyningsplanen fastlægges bl.a. de almene vandforsyningsanlægs forsyningsområder. Det *naturlige forsyningsområde* er det område, som vandforsyningsanlægget naturligt kan forsyne, herunder områder som først i fremtiden kan forsynes fra vandforsyningsanlægget.

Hovedanlæg: Vandforsyningens vandværksanlæg til indvinding og behandling af drikkevand, vandforsyningens råvandsledninger, vandbehandlingsanlæg, pumpeanlæg, herunder trykforøgeranlæg til særlige trykzoner i ledningsnettet, beholderanlæg samt hovedledninger til transport af færdigbehandlet vand til forsyningsnettet.

Hovedledning: Den del af distributionsnettet, som transporterer færdigbehandlet vand fra vandbehandlingsanlæg, eventuelt via trykforøgeranlæg og beholderanlæg mv., til forsyningsledningerne.

Jordledning: Den ledning, der forbinder stikledningen med installationerne i ejendommens bygninger. Jordledningen ligger i jorden på ejendommens grundstykke fra skel eller fra stophanen, hvis denne er placeret inden for skel i målerbrønden. Jordledningen er en del af ejendommens vandinstallationer.

Råvand: Ubehandlet vand, dvs. grundvand eller overfladevand.

Stikledning: Stikledningen inkl. en eventuel stophane er den del af distributionsnettet som transporterer vand fra forsyningsledningen til ejendommens skel eller målerbrønd.

Vand til husholdningsbrug: Vand til husholdningsbrug (drikkevand) omfatter alt vand i husholdningen dvs. til konsum og madlavning, personlig hygiejne, toiletskyl, tøjvask m.m.

Vandbehandlingsanlæg: Anlæg, hvori råvandet underkastes behandling med henblik på dets anvendelse til drikkevand.

Vandforsyning: Dette begreb anvendes som betegnelse for en vandforsyningsvirksomhed, dvs. den juridiske enhed som ejendommen afregner sit vandforbrug med. Vandforsyning benyttes ofte som synonym for vandværk eller vandforsyningsanlæg.

Vandforsyningsanlæg: Dette består af vandindvindingsanlægget samt hoved-, forsynings- og stikledninger og eventuelle pumper på ledningerne (distributionsnettet). Et vandforsyningsanlæg kan bestå af flere vandindvindingsanlæg, der leverer vand til samme distributionsnet.

Vandindvindingsanlæg: Omfatter borer, brønde og andre anlæg til indtagning af vandet og endvidere vandbehandlingsanlæg og anlæg til udpumpning fra behandlingsanlæg, herunder eventuelle rentvandsbeholdere.

Vandinstallation: Omfatter installationer i bygninger og jord inden for grundgrænsen, som ikke tilhører vandforsyningen. Ledningsinstallationer i jord fra stikledningens forlængelse benævnes *jordledninger*, og er en del af vandinstallationen. Her til hører også en eventuel afspærringsventil placeret på jordledningen. Vandinstallation er betegnet som vandindlæg i vandforsyningslovens § 50.

Vandværk: Dette begreb anvendes som synonymt med både vandindvindingsanlæg og vandforsyningsvirksomheden, og er ofte anvendt i betegnelsen for den juridiske enhed hvor til ejendommen afregner.

3. Betaling for vand

Vandforsyningslovens økonomiske regulering af almene vandforsyninger er baseret på et princip om, at omkostningerne til vandindvinding, distribution, administration, m.v., sker mod betaling fra forbrugerne, og at indtægter og udgifter til vandforsyningen skal balancere over en kortere årrække. Det kaldes også hvile-i-sig-selv princippet.

Vandforsyningsloven¹ fastsætter, hvilke udgifter der må indregnes i prisen for vand, der leveres fra et alment vandforsyningsanlæg. Vandforsyninger må derfor ikke anvende midler til aktiviteter, der ligger uden for vandforsyningens ansvarsområde. Midlerne kan f.eks. ikke anvendes til aktiviteter, der normalt er skattefinansierede. Der må heller ikke anvendes midler fra vandforsyningen til aktiviteter forbundet med spildevandsforsyningen og omvendt. Dette gælder selv om vand- og spildevandsforsyningen organisatorisk er samlet i ét selskab.

3.1 Nødvendige udgifter

Vandforsyningslovens § 52 a angiver de udgifter, som et alment vandforsyningsanlæg kan indregne i taksterne for vandet. Forsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, skal samtidig overholde prisloftet.

Udgifterne omfatter

1. nødvendige omkostninger til indvinding og distribution af vand,
2. lønninger og andre driftsomkostninger,
3. administration,
4. bidrag til dækning af udgifter til det forsyningssekretariat, der er oprettet i medfør af kapitel 4 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold,⁽¹⁷⁶⁾
5. driftsmæssige afskrivninger,
6. forrentning af fremmedkapital,
7. underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne,
8. henlæggelser til nyinvesteringer,
9. udgifter til rådgivning af vandforsyningens kunder om vandbesparelser, finansiering af vandbesparende foranstaltninger og deltagelse i vandværkssamarbejder og lign.,
10. udgifter til kortlægning, overvågning og beskyttelse af de vandressourcer, som anlægget indvinder fra eller i fremtiden kan forventes at indvinde fra, i det omfang en sådan supplerende overvågning og beskyttelse ud over den offentlige kortlægning, overvågning og beskyttelse er nødvendig eller hensigtsmæssig for vandforsyningsanlægget,
11. udgifter til dækning af en fastsat økonomisk godtgørelse, jf. § 64 c i lov om miljøbeskyttelse,
12. udgifter til dækning af afgifter, jf. § 3, stk. 2, i lov om afgift af ledningsført vand og § 35 i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder, og
13. bidrag til dækning af udgifter til opgaver, der falder ind under Vandsektorens Teknologiuudviklingsfond, jf. kapitel 7 i lov om vandsektorens organisering og økonomiske forhold.

---

¹ Lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013 af lov om vandforsyning m.v.

Takster i forhold til prisloftet efter vandsektorloven

Vandsektorlovens prisloftsregler har kun betydning for fastsættelse af vandprisen i de vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. Prisloftet gælder samtidig med hvile-i-sig-selv-princippet. Prisloftet er en højeste indtægtsramme, der fastsættes for den enkelte vandforsyning der er omfattet af vandsektorloven, dvs. et loft for vandselskabets samlede indtægter. Prisloftet udmeldes som en samlet kubikmeterpris for den enkelte vandforsyning, men stiller i øvrigt ikke krav til opbygning af takstbladet.

Prisloftets indtægtsramme for en vandforsyning meldes ud som en kubikmeterpris. Denne kubikmeterpris behøver ikke at være den samme som vandforsyningens kubikmeterpris i takstbladet, idet vandforsyningens indtægter stammer fra både anlægsbidrag og driftsbidrag.

Forsyningssekretariatet er myndighed for prisloftsfastsættelsen, og kommunalbestyrelsen skal derfor ikke efterprøve prisloftet, eller hvordan vandselskabet kan finansiere aktiviteterne efter prisloftsreglerne, f.eks. om der kan gives tillæg til prisloftet.

4. Betaling af anlæg og forbrug

Et vandforsyningsanlæg består af vandindvindingsanlægget samt hoved-, forsynings- og stikledninger (til og med en eventuel stophane) samt eventuelle pumper, trykforøgeranlæg, m.v. på ledningerne. Et vandforsyningsanlæg kan bestå af flere vandindvindingsanlæg, der leverer vand til samme ledningsnet. Vandforsyningen fastsætter taksterne i et takstblad, der gælder for levering af vand i hele vandforsyningens forsyningsområde. Der kan i takstbladet differentieres ud fra saglige og objektive kriterier.

Vandforsyningsloven skal blandt andet sikre tilstrækkelig og kvalitetsmæssig tilfredsstillende vandforsyning, og at der sker en planmæssig udbygning og drift af vandforsyningen. Disse forhold har også betydning for, hvordan der skal betales for vandet, idet betalingsstrukturen så vidt mulig skal tilskynde forbrugerne til at spare på vandet af hensyn til vandressourcerne.

Der er derfor fastsat regler om, at den enkelte ejendom skal betale for levering af vand efter det målte forbrug i den enkelte ejendom². I betalingen kan endvidere indgå et fast bidrag. Det faste bidrag kan ikke erstatte afregning efter forbrug. Reglerne findes i bekendtgørelse om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau.

Også i ejerlejligheder, udlejningsenheder eller andelsenheder i en ejendom kan der betales efter målt forbrug opgjort for hver enhed. Det er dog ikke vandforsyningens beslutning, idet beslutningen om at overgå til individuel afregning skal træffes efter de regler, der gælder for den pågældende ejendom. Hvis betingelserne for individuel afregning er opfyldt, har vandforsyningen pligt til at foretage individuel afregning. De nærmere regler findes i bekendtgørelsen om individuel afregning efter målt vandforbrug³.

Ejendommens egne bimålere kan ikke bruges som grundlag for vandforsyningens direkte afregning med forbrugerne. Der kan kun opkræves målerafgift for afregningsmålere, som vandforsyningen har opsat.

Hvis vandforsyningen fastsætter et skønsmæssigt forbrug til brug for afregning med ejendomme eller boligenheder, hvor der skal afregnes efter målt forbrug, skal der være mulighed for efterregulering.

4.1 Anlægs- og driftsbidrag m.v.

Anlægsbidraget⁴ er et engangsbidrag, der opkræves fra en ejendom i forbindelse med ejendommens tilslutning til vandforsyningen. Anlægsbidraget er normalt opdelt i et bidrag til vandforsyningens hovedanlæg, et bidrag til forsyningsledninger og et bidrag til stikledning. Opdelingen er ikke et krav efter loven, men af hensyn til gennemsigtighed i priserne anbefales det, at opdelingen fremgår af takstbladet. Betegnelserne i takstbladet skal være entydige i forhold til vandforsyningens regulativ.

² [Bekendtgørelse 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau](#)

³ [Bekendtgørelse nr. 837 af 27. november 1998 om individuel afregning efter målt vandforbrug](#).

⁴ Det kaldes under tiden for tilslutningsbidrag, som i betalingsreglerne for spildevand, men i denne vejledning bruges udtrykket anlægsbidrag, jf. vandforsyningsloven

Anlægsbidrag, der ikke er fastsat i takstbladet, skal aftales særskilt med vandforsyningen, og det fastsatte beløb skal godkendes af kommunalbestyrelsen.

Driftsbidraget betales løbende, dvs. én eller flere gange årligt, for alt leveret vand. Driftsbidraget består af et bidrag baseret på det målte forbrug samt eventuelt et supplerende fast driftsbidrag.

Anlægs- og driftsbidrag fastsættes af vandforsyningen og godkendes af kommunalbestyrelsen en gang årligt, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

4.2 Anlægsbidrag til hovedanlæg

En vandforsynings hovedanlæg består normalt af indvindingsanlæg (boringer og pumper til et eller flere vandbehandlingsanlæg), råvandsledninger, vandbehandlingsanlæg, pumpeanlæg, herunder trykforøgeranlæg til særlige trykzoner i ledningsnettet, beholderanlæg (hydroforer, rentvandsbeholdere, vandtårne) og hovedledninger til transport af færdigbehandlet vand til forsyningsnettet. I bidrag til hovedanlægget kan også indregnes betaling for vandmålere, men det anbefales ikke.

Forsyningsledningerne er den del af distributionsnettet som transporterer vand fra hovedledningen til de enkelte ejendommers stikledninger. Afgrænsningen mellem hovedanlæg og forsyningsledninger er ikke altid skarp, idet det navnlig i mindre forsyningsområder kan være svært at afgøre, hvor vandværkets hovedledninger hører op, og forsyningsledningerne ud til ejendommene begynder. I større forsyningsområder vil det overordnede net af hovedforsyningsledninger klart høre til hovedanlægget. Der er ikke noget krav om at skelne mellem anlægsbidrag til hovedanlæg og forsyningsledninger. Vandforsyningen kan samle forsyningsledningsbidrag og bidrag til hovedanlæg til ét anlægsbidrag, hvis det er hensigtsmæssigt.

Forsyningsledningsbidrag skal betales, hvad enten den ledning som ejendommen tilsluttes er nyanlagt eller ældre.

Hvis vandforsyningen forsyner eller skal forsyne et område, der endnu ikke er fuldt udbygget, kan det være mest hensigtsmæssigt at opdele anlægsbidraget på bidrag til hovedanlæg og bidrag til forsyningsledninger. Derved kan der tages højde for, at der skal udlægges forsyningsledninger ud til nye områder med ejendomme i det åbne land, der endnu ikke er tilsluttet til vandforsyningsanlægget. Bemærk at kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om passagebidrag, jf. § 53, så de ejendomme, der vil kunne forsynes fra ledningerne, bidrager til udgifterne. Se også afsnit 4.4 om passagebidrag.

Anlægsbidrag er et éngangsbidrag, som betales når en ejendom tilsluttes til vandforsyningen. Det kan fastsættes som ejendommens en del af den anslåede værdi af vandforsyningsanlægget. Det foreslås, at værdien af vandforsyningsanlægget fastsættes mindst hvert 5. år, og indeksreguleres i de mellemliggende år.

Udvidelser eller renoveringer af hovedanlægget betales af alle de tilsluttede ejendomme. Det gælder både for arbejder, der har betydning for alle ejendomme, og arbejder med henblik på at forsyne yderligere ejendomme ved f.eks. udvidelse af kapaciteten. Vandforsyninger kan forlange nyt anlægsbidrag fra alle tilsluttede ejendomme i forbindelse med væsentlig ny investering i vandforsyningsanlægget. Se også afsnit 4.2.1 om investeringer i vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1,

Ved større samlede anlægsudgifter tænkes dels på udgifter til nye hovedanlæg og til udvidelser eller nyanskaffelser til brug for bestående hovedanlæg, og dels på reparationsudgifter af en størrelse, der falder væsentligt uden for rammerne for de sædvanlige løbende reparationer og udbedringer.

Formålet med opkrævning af anlægsbidrag til hovedanlægget er at skaffe midler til anlægsudgifter. Vandforsyningsloven bygger på hvile-i-sig-selv princippet, der giver mulighed for at opkræve og hensætte beløb over en kortere årrække til planlagte udgifter i forbindelse med anlægget, f.eks. investeringer i anlægget.

Se også **afsnit 4.2.1** om vandforsyninger omfattet af vandsektorloven.

Anlægsbidrag for ejendoms kategorierne i forsyningsområdet skal fremgå af takstbladet. Anlægsbidrag, som undtagelsesvis ikke fremgår af takstbladet, skal fastsættes individuelt og godkendes af kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Det kan f.eks. være anlægsbidrag fra ejendomme, der ikke har været forudset og derfor ikke har været relevante at fastsætte anlægsbidrag for i takstbladet.

Vandforsyningsloven har bl.a. til formål at sikre en planmæssig udbygning af vandforsyningen. Det kan virke rimeligt, at nyttilsluttede ejendomme betaler en del af det eksisterende anlæg, men anlægsbidragene bør ikke fastsættes så højt, at det bliver vanskeligt at få nye grundejere i forsyningsområdet (med egen boring) til at tilslutte sig, og dermed sikre en planmæssig udbygning. Der er ikke krav efter vandforsyningsloven om, at anlægsbidraget skal dække en bestemt andel af det eksisterende anlæg.

Generel forhøjelse af vandforsyningens anlægsbidrag for tilslutning af nye ejendomme kan ikke begrunde, at der opkræves supplerende anlægsbidrag fra ejendomme, der tidligere har betalt anlægsbidrag.

Der kan i særlige tilfælde være grundlag for at opkræve supplerende anlægsbidrag fra en ejendom. Det gælder f.eks. hvis en tilsluttet ejendom ændrer anvendelse i forhold til det oprindelige grundlag for at betale anlægsbidrag og dermed bliver omfattet af en anden kategori, der adskiller sig væsentligt fra det oprindelige grundlag for fastsættelse af anlægsbidraget. Det medfører f.eks. ikke nogen ændring i tidligere betalte anlægsbidrag, når lejlighederne i en ejendom ændrer status til andels- eller ejerlejligheder, eller når værelser på plejehjem ombygges til plejelejligheder

4.2.1 Særligt om investeringer i vandforsyninger omfattet af vandsektorloven

Vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens prisloftregulering, bør være opmærksom på, at høje anlægsbidrag kan betyde, at der i enkelte år kan være store indtægter fra anlægsbidrag fra tilslutning af nye ejendomme, som kan gøre det vanskeligt at overholde prisloftet.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at en kommune efter vandsektorlovens § 16 kan meddele garanti for lån, der optages af et vandselskab til finansiering af selskabets investeringsudgifter ved indvinding og distribution af brugsvand. Lånegarantien er ikke betinget af ejerforholdene, og er således en mulighed for alle vandselskaber omfattet af vandsektorloven.

4.3 Stikledningsbidrag

Stikledningen går fra forsyningsledningen til skellet til den ejendom, der skal forsynes. Stikledningen inkl. stophane anlægges af og tilhører vandforsyningen.

Udgiften betales af grundejeren ved tilslutning i henhold til takstbladet. Taksten afspejler de gennemsnitlige omkostninger til at fremføre stikledninger for ejendomme i forsyningsområdet eller evt. i det pågældende afgrænsede delområde.

Ledningen fra stikledningen frem til bebyggelsen på ejendommen, dvs. jordledningen, skal etableres af grundejeren for egen regning.

4.4 Passagebidrag

Der er i visse tilfælde mulighed for at opkræve bidrag fra ejendomme, der ikke ønsker at tilslutte sig en forsyningsledning, der føres forbi ejendommen (passagebidrag). Denne mulighed kan overvejes i situationer, hvor en enkelt ejendom skal tilsluttes vandforsyningen, men hvor flere andre ejendomme, som opfylder betingelserne for at blive pålagt at betale passagebidrag, også vil kunne tilsluttes. Pålægget om at betale passagebidrag skal godkendes af kommunalbestyrelsen. De nærmere regler er fastsat i bekendtgørelse om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 3 (passagebidragsbekendtgørelsen)⁵.

Passagebidrag omfatter bidrag til etablering af forsyningsledningen, og kan også omfatte stikledning og stophane frem til ejendommens skel. Passagebidraget kan ikke omfatte bidrag til vandforsyningens hovedanlæg.

Passagebidrag er ikke et fuldt anlægsbidrag, da ejendommen netop ikke bliver tilsluttet. Når der er betalt passagebidrag for en ejendom, og denne senere tilsluttes til det almene vandforsyningsanlæg, skal der dog ikke igen betales anlægsbidrag til de dele af vandforsyningsanlægget, der allerede er betalt for med passagebidraget, dvs. bidrag til forsyningsledning og eventuelt også til stikledning og stophane.

Passagebidrag skal ikke fremgå af takstbladet, men fastsættes individuelt for ejendommene i det pågældende område, når kommunalbestyrelsen har godkendt pålægget.

4.5 Driftsbidrag

Driftsbidraget omfatter et bidrag pr. kubikmeter vand og kan tillige omfatte et fast årligt bidrag. Driftsbidraget kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har påbegyndt leveringen af vand til ejendommen. Det faste driftsbidrag kan forlanges betalt fra den dag, hvor vandforsyningen har etableret stikledningen, så levering af vand er mulig til ejendommen. Driftsbidragenes størrelse skal fremgå af vandforsyningens takstblad.

I driftsbidraget indregnes alle vandforsyningens nødvendige udgifter til driften, som ikke dækkes af anlægsbidrag, forsyningsledningsbidrag, stikledningsbidrag eller andre særlige bidrag eller betalinger for vandforsyningens ydelser.

Se også afsnit 5.1. om gebyrer for særlige administrative ydelser.

Driftsbidraget er sammensat af en kubikmeterpris og eventuelt en fast afgift. En fast afgift kan dække en del af de faste udgifter til administration, vedligeholdelse m.v., der ikke varierer ret meget efter det faktiske forbrug. Udgifter til administration i en ejendom eller lejemål er forbundet med, om vandforsyningen afregner ejendommens ejer eller direkte med forbrugerne efter målt forbrug. Hvis vandforsyningen vil opkræve afgift pr. afregningsmåler (målerafgift), bør det derfor fremgå entydigt af vandforsyningens regulativ.

Som udgangspunkt bør det faste driftsbidrag samt kubikmeterprisen være ens for alle. Såfremt der er saglige grunde til at vælge en differentiering, bør den ske på grundlag af vandforsyningslovens formål. Det vil sige hensyn til omkostningsdækning og prissætning med tilskyndelsesvirkning, og at de forskellige vandanvendelsessektorer yder et passende bidrag.

Det er muligt at forlange a conto betaling for driftsbidrag.

---

⁵ Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 1281 af 15. december 2011 om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 3

4.6 Kategorier for anlægsbidrag og driftsbidrag

Vandforsyningslovens hvile-i-sig-selv princip gælder for den samlede vandforsyning, og ikke for den enkelte ejendom. Der er langvarig praksis for, at der i takstbladet fastsættes ensartede anlægs- og driftsbidrag inden for vandforsyningens forsyningsområde, og at bidragene eventuelt kan være opdelt på områder med mere eller mindre tæt bebyggelse samt kategorier af ejendomme i forsyningsområdet.

Vandforsyningen kan foretage en skønsmæssig vurdering af, hvordan man vil fastsætte de nødvendige driftsbidrag og anlægsbidrag i takstbladet. Fastsættelsen skal ske i overensstemmelse med princippet om, at ejendomme af samme type/kategori skal behandles ensartet. Eventuel differentiering af anlægsbidrag og driftsbidrag for forskellige kategorier af ejendomme skal foretages på baggrund af objektive og saglige hensyn, og det skal være entydigt, hvilke anlægsbidrag og driftsbidrag der gælder for et område. Hvis vandforsyningen således ønsker at foretage en differentiering af anlægsbidraget eller den faste del af driftsbidraget, må vandforsyningen sikre, at der en rimelig byrdefordeling mellem forsyningens forskellige kategorier af ejendomme.

Det er i overensstemmelse med vandforsyningslovens formål, at varetage følgende hensyn i takstfastsættelsen: Omkostningsdækning, prissætning med tilskyndelsesvirkning (f.eks. tilskyndelse til tilslutning frem for egen forsyning samt tilskyndelse til vandbesparelse), at de forskellige sektorer yder et passende bidrag (en rimelig byrdefordeling), sikring af tilstrækkelig og kvalitetsmæssig tilfredsstillende forsyning samt sikring af god økonomi og forsyningssikkerhed for vandforsyningens forbrugere.

Dækning af omkostningerne til at forsyne de pågældende kategorier af ejendomme anses som et sagligt hensyn. Omkostningerne til at forsyne ejendomme kan navnlig variere efter områdets karakter af tættere eller mindre tæt bebygget område. Det kan være sammenfaldende med opdelingen på land og byzone, men er det ikke altid. Desuden kan omkostningerne til anlæg af forsyningsledninger til forskellige kategorier af ejendomme kan variere efter dimensioner.

Ved fastlæggelse af differentierede anlægs- og driftsbidrag for forskellige kategorier af ejendommene må vandforsyningen sikre, at differentieringen kan begrundes sagligt i de skønnede gennemsnitlige omkostninger, der er forbundet med forsyningen. F.eks. anlægsomkostningerne eller administrationsomkostningerne for de pågældende ejendomme inden for de pågældende ejendoms-kategorier.

Det vil normalt ikke være relevant at differentiere kubikmeterprisen, da omkostningerne til at indvinde og behandle en kubikmeter vand må forventes at være den samme, uanset hvem der aftager vandet. Differentiering er dog en mulighed, hvis det sikrer en rimelig byrdefordeling. Det skal bemærkes, at vandforsyningen skal sikre sig, at differentierede kubikmetertakster ikke udgør en indirekte støtte til formål uden for vandforsyningsloven. Kommunalbestyrelsen kan ikke pålægge vandforsyningen at differentiere kubikmeterprisen.

Der henvises i øvrigt til FVD's Vejledning nr. 306, 02/2012, der indeholder en beskrivelse af, hvordan anlægsbidraget kan fastsættes. Der indgår bl.a. en enkel beregningsmodel.
<http://fvd.dk/media/14680/306-Takstberegning-takstblade.pdf>

5. Takstbladet

Takstbladet skal bygge på vandforsyningsens godkendte regulativ, så det er klart for forbrugerne, hvad betalingen dækker. Det forhindrer, at der opstår tvivl om, på hvilket grundlag og i hvilke situationer vandforsyningen er berettiget til at opkræve betaling fra ejendommene/forbrugerne. Det bør fremgå af takstbladet, at vandforsyningen alene kan opkræve de takster, der fremgår af takstbladet.

I vandforsyningsens regulativ skal det være fastsat, hvad anlægsbidrag, forsyningsledningsbidrag, stikledningsbidrag, og driftsbidrag dækker, og i hvilke situationer vandforsyningen er berettiget til at opkræve de forskellige bidrag. Regulativet henviser til takstbladet, hvor de gældende anlægsbidrag og driftsbidrag er fastsat for det pågældende år. Det er vigtigt at bruge de samme betegnelser i vandforsyningsens regulativ og takstblad, så der ikke opstår tvivl om, hvad vandforsyningen kan opkræve betaling for.

I takstbladet anføres anlægsbidrag og driftsbidrag hver for sig. Størrelsen af anlægsbidrag opdelt på forsyningsledningsbidrag samt stikledningsbidrag⁶ skal fremgå af takstbladet. Bidragene kan eventuelt slås sammen, hvis det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med vandforsyningsens regulativ.

Takstbladet bør så vidt muligt omfatte alle kategorier ejendomme inden for forsyningsområdet. Eventuel differentiering af anlægs- og driftsbidrag skal fremgå af takstbladet.

Driftsbidraget kan opdeles yderligere i et variabelt driftsbidrag (kubikmeterpris) og eventuelt et fast driftsbidrag.

Der kan takstbladet indeholde gebyrer for ydelser, som ikke alle modtager, og som derfor kun opkræves fra de forbrugere, der modtager ydelsen. Det kan f.eks. være bidrag for aflæsning af afregningsmåler, flyttegebyr, genåbning m.v. Det anbefales at disse placeres på en sådan måde i takstbladet, at det klart fremgår, at der er tale om særlige driftsbidrag og ikke "strafgebyrer". Disse driftsbidrag skal også bygge på vandforsyningsens regulativ og godkendes af kommunalbestyrelsen.

Eventuelle fordelingsnøgler og situationer, hvor anlægsbidragene, stikledningsbidrag m.v. skal forhandles (og efterfølgende godkendes af kommunalbestyrelsen), skal fremgå af takstbladet.

Skatter og afgifter opføres særskilt i takstbladet, men skal ikke godkendes af kommunalbestyrelsen.

Endvidere bør rykkergebyrer og morarenter o.lign. opføres særskilt i takstbladet.

5.1 Gebyrer og renter

I vandforsyningsens regulativ fastsættes, hvornår vandforsyningen er berettiget til at opkræve rykkergebyr, inkassogebyr, morarenter m.v., mens størrelsen af gebyrerne anføres i takstbladet.

---

⁶ Opdelingen kan eventuelt udelades, se afsnit 4.1.

Morarenter fastsættes af Justitsministeren og fremgår af Nationalbankens hjemmeside⁷, hvortil der kan henvises fra takstbladet. Morarenten er den rente en fordringshaver (vandforsyningen) må opkræve fra en skyldner ved forsinket betaling m.v., jf. rentelovens § 5, stk. 1. Det fremgår af Nationalbankens hjemmeside, at morarenten er for perioden 1. januar – 30. juni 2014 er 8,20 pct.

Ifølge renteloven kan der opkræves et gebyr for fremsendelse af rykkerskrivelser for manglende betaling af et skyldigt beløb. Rykkergebyret kan ifølge renteloven ikke overstige 100 kr.

Renteloven⁸ giver ikke ret til at opkræve rykkergebyr for ikke-rettidig oplysning om vandforbruget.

Der er hverken hjemmel i renteloven eller vandforsyningsloven til at fastsætte gebyrer, som skal tilskynde til at aflæse m.v. lignende. Vandforsyningen kan imidlertid opkræve et gebyr, der svarer til de gennemsnitlige faktiske omkostninger, som vandforsyningen har til ekstra administration eller andre ydelser, der ikke dækkes over det normale driftsbidrag.

Gebyrer og morarenter efter renteloven skal ikke godkendes af kommunalbestyrelsen.

Det skal bemærkes, at den mulighed som de kommunale vandforsyninger tidligere havde efter gebyrloven⁹, ikke længere gælder efter udskillelse til selvstændige selskaber, jf. vandsektorloven.

5.2 Skatter og afgifter

Skatter og afgifter skal ikke godkendes af kommunalbestyrelsen. Mange vandforsyninger oplyser i deres opkrævninger, hvor stor en del af vandprisen, der udgøres af skatter og afgifter. Det kan af hensyn til gennemsigtigheden af priserne anbefales, at de særlige skatter og afgifter af vand, der er kendte på godkendelsestidspunktet, oplyses i takstbladet, f.eks. afgift af ledningsført vand.

5.3 Moms

Efter momsloven opkræves moms af ydelser og varer. Anlægsbidrag og driftsbidrag er derfor momspligtige.

Nogle gebyrer er momspligtige, mens andre ikke er det, jf. momsloven. Naturstyrelsen er ikke myndighed for momsloven, men henviser til, at Skatteministeriets har udtalt sig om 6 forskellige gebyrer i udtalelse nr. 9353 af 2. juli 2004 (Retsinformation.dk):

1. Rykkerskrivelser
2. Inkassomeddelelser
3. Personligt fremmøde hos debitor ved forsyningsvirksomhedens egen opkræver (inkassobesøg)
4. Lukkebesøg, hvor forsyningsvirksomheden igen søger beløbet inddrevet.
5. Åbnebesøg, hvor forsyningsvirksomheden igen åbner (momspligt)
6. Indgåelse af betalingsaftaler i forlængelse af den misligholdte fordring

Det fremgår af udtalelsen, at punkt 1-4 falder uden for momslovens anvendelsesområde, at punkt 5 er momspligtigt, mens punkt 6 er omfattet af momsloven som momsfrit efter lovens § 13, stk. 1, nr. 11.

---

⁷ www.nationalbanken.dk

⁸ Renteloven, jf. Lovbekendtgørelse nr.743 af 04. september 2002 af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

⁹ Bekendtgørelse nr. 66 af 21. januar 2010 af lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af regioner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden

6. Godkendelse af takstbladet

Vandforsyningen har ansvar for at fastsætte anlægs- og driftsbidrag i overensstemmelse med vandforsyningsloven og at indsende takstbladet til kommunalbestyrelsens godkendelse bilagt regnskaber og budgetter, der er nødvendige for, at kommunalbestyrelsen kan vurdere, om taksterne er fastsat inden for vandforsyningslovens rammer.

Kommunalbestyrelsen godkender én gang årligt anlægs- og driftsbidrag for de almene vandforsyningsanlæg, der er beliggende i kommunen, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen sammenholder takstbladet med vandforsyningens regulativ, idet betegnelserne for de forskellige anlægs- og driftsbidrag skal svare til betegnelserne i regulativet for at sikre klarhed over, hvad forbrugerne betaler for og i hvilke situationer, vandforsyningen er berettiget til at opkræve bidragene.

Hvis der ikke er ændringer i forhold til det senest godkendte takstblad, herunder at takstbladet alene er blevet index-reguleret, kan godkendelsesprocessen formentlig være enkel. Det forudsætter dog, at det tidligere godkendte takstblad er i overensstemmelse med lovgivningen. Det forudsætter endvidere at prisloftet for det pågældende år kan overholdes, hvis vandforsyningen er omfattet af vandsektorloven. Kan takstbladet ikke godkendes gælder det senest lovligt godkendte takstblad, indtil det nye takstblad er godkendt.

Vandforsyningen udarbejder takstbladet og indsender en indstilling om godkendelse af anlægs- og driftsbidrag til kommunalbestyrelsen. Indstillingen skal ledsages af de nødvendige oplysninger til brug for kommunalbestyrelsens vurdering af, om taksterne er fastsat i overensstemmelse med vandforsyningsloven.

De nødvendige oplysninger omfatter følgende:

- beregningsgrundlag for taksterne
- regnskab i overensstemmelse med årsregnskabsloven, dvs. opdelt i særskilte drifts- og anlægsregnskaber,
- budget for det eller de kommende år med særskilte drifts- og anlægsbudgetter
- en flerårig investeringsplan, der angiver eventuelle udvidelser af vandværkets anlæg og hvilke andre større anlægsarbejder, der forventes i den kommende årrække, og hvornår de forventes
- en redegørelse for eventuelle opsparede midlers anvendelse over en kortere årrække
- begrundelse for uændret eller ændret takst
- det udmeldte prisloft, hvis vandforsyningen er omfattet af vandsektorloven

Disse oplysninger er i vidt omfang de samme, som vandforsyningen selv skal bruge ved udarbejdelse af takstbladet og for at kunne opfylde årsregnskabslovens krav.

Ved godkendelsen foretager kommunalbestyrelsen en legalitetskontrol, dvs. en kontrol af, at anlægsbidrag og driftsbidrag er fastsat i overensstemmelse med vandforsyningsloven.

Kommunalbestyrelsen kan i afgørelsen lægge til grund, om taksterne er fastsat på lovligt og sagligt grundlag, at enkelte forbrugere eller forbrugergrupper ikke belastes eller begunstiges i strid med vandforsyningsloven, herunder formålet, samt på offentligretlige grundsætninger som f.eks.

saglighed og lighed. I afgørelsen kan kommunalbestyrelsen bl.a. vurdere, om der er taget højde for planlagte udbygninger af vandforsyningen, f.eks. til en kommende bebyggelse, som skal have ført forsyningsledninger og stik frem til ejendommene.

Kommunalbestyrelsen påser endvidere, at vandforsyningen kun indregner lovlige udgifter, jf. vandforsyningslovens § 52 a i vandprisen (hvile-i-sig-selv princippet). Vandforsyningens samlede indkomster fra anlægs- og driftsbidrag og evt. andre kilder (gebyrer, renteindtægter, lejeindtægter, forpagtningsafgifter, erstatninger, salg af aktiver, m.v.) skal derfor svare til vandforsyningens lovlige udgifter, eventuelt over en årrække, hvis der f.eks. opkræves bidrag til kommende investeringer i vandforsyningens anlæg.

Kommunalbestyrelsen påser også, at eventuelle forskelle i vandforsyningens anlægs- og driftsbidrag for forskellige kategorier af ejendomme er sagligt begrundet, at der ikke sker ulovlig forskelsbehandling ved fastsættelse af anlægsbidrag og driftsbidrag, samt at anlægs- og driftsbidrag er fastsat i overensstemmelse med det godkendte regulativ.

Hvis en vandforsyning har fastsat så høje anlægsbidrag til hovedanlægget, at det direkte forhindrer en planmæssig udbygning af vandforsyningen ved tilslutning af ejendomme i forsyningsområdet, kan kommunalbestyrelsen undlade at godkende takstbladet.

Kommunalbestyrelsen kan for almene vandforsyninger, der ikke er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, træffe afgørelse om forhøjelse af visse former for bidrag, hvis det er nødvendigt som følge af at kommunalbestyrelsen har nægtet at godkende forhøjelsen af andre former for bidrag, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 1. Hvis kommunalbestyrelsen har ydet støtte til en vandforsyning eller til sammenlægning af vandforsyninger, jf. § 53 a, kan kommunalbestyrelsen endvidere forlange, at takstsystemet og regnskabet tilrettelægges på en nærmere angivet måde.

Anlægs- og driftsbidrag, der undtagelsesvis ikke er fastsat i takstbladet, skal aftales skriftligt og aftalen skal godkendes af kommunalbestyrelsen i hvert enkelt tilfælde. Kommunalbestyrelsen kan ikke som led i godkendelsen af regulativet eller taksterne delegere denne afgørelse til vandforsyningen. Der bør ikke godkendes ubestemte anlægsbidrag (efter regning), idet det ikke giver kommunalbestyrelsen mulighed for at vurdere, om anlægsbidraget er ensartet fastsat for sammenlignelige ejendomme, eller om i konkrete tilfælde forhindrer nye tilslutninger.

Kommunalbestyrelsen har herudover ikke hjemmel til at ændre eller fastsætte de takster, der er fastsat af vandforsyningen, men kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ikke at godkende takstbladet. Afgørelsen skal træffes i overensstemmelse med forvaltningsloven (partshøring, begrundelse etc). Hvis kommunalbestyrelsen afviser at godkende taksterne, må vandforsyningen fremsende et nyt takstblad til godkendelse. Vandforsyningen må, indtil takstbladet er godkendt, opkræve på grundlag af det senest godkendte takstblad med mulighed for efterregulering i forhold til det senere godkendte takstblad.

Afgørelser om at godkende eller ikke at godkende takstbladet kan ikke påklages administrativt. Kommunalbestyrelsen skal i klagevejledningen oplyse, at sagen kan indbringes for domstolene. Der er ikke fastsat en søgsmålsfrist i vandforsyningsloven.

For vandforsyninger, der deltager i et samarbejde efter § 52 b eller § 48, skal kommunalbestyrelserne godkende taksterne i forening, jf. vandforsyningslovens § 53, stk. 2. Kommunerne skal lægge det enkelte anlægs bidrag til et lovligt etableret samarbejde til grund, men skal vurdere om udgifterne er lovlige og af en rimelig størrelse.

6.1 Takstgodkendelse under overholdelse af prisloftet

Taksterne for en vandforsyning, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1, skal endvidere samlet set overholde det prisloft, der fastsættes af Forsyningssekretariatet. Kommunalbestyrelsen skal derfor ved godkendelsen af anlægs- og driftsbidrag i takstbladet påse, at vandforsyningen har fastsat bidragene sådan, at det kan forventes at taksterne og øvrige forventede indtægter overholder det samlede prisloft. Godkendelse af anlægs- og driftsbidrag kan derfor først ske, når Forsyningssekretariatet har truffet afgørelse om prisloftet, hvilket skal ske senest den 15. oktober, jf. bekendtgørelsen om prisloftregulering m.v. af vandsektoren.

Prisloftet fastsættes af Forsyningssekretariatet som en samlet indtægtsramme for selskabets indtægter. Da Forsyningssekretariatet har myndighedskompetencen vedrørende prisloftet, skal kommunalbestyrelsen ikke foretage en nærmere vurdering af prisloftet i forbindelse med godkendelse af takstbladet, bortset fra en vurdering af om prisloftet samlet set kan overholdes med vandforsyningens forslag til anlægs- og driftsbidrag og eventuelle andre forventede indtægter.

Kommunalbestyrelsen kan ifølge vandforsyningslovens § 53, stk. 1, ikke ændre bidrag for vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorlovens § 2, stk. 1. En ændring ville give risiko for overskridelse af prisloftet, som vandforsyningen er forpligtet til at overholde samlet set. Men kommunalbestyrelsen kan undlade at godkende anlægs- og driftsbidragene. Vandforsyningen må i så fald fremlægge et nyt takstblad til godkendelse.

Kommunalbestyrelsen kan, jf. ovenfor, forlange, at vandforsyningen fremlægger dokumentation i form af et budget eller lignende for, hvordan taksterne samlet set forventes at ligge inden for prisloftet for det pågældende år. Det er ikke muligt at angive vandmængder og antallet af nye tilslutninger præcist, og kommunalbestyrelsen må derfor foretage vurderingen på grundlag af de forudsætninger, der foreligger på godkendelsestidspunktet, herunder de budgetter og investeringsplaner, som vandforsyningen har fremlagt.

Forsyningssekretariatet foretager den efterfølgende kontrol af, om prisloftet er overholdt i et givent år. Forsyningssekretariatet sikrer, at eventuel over- eller underdækning i forhold til prisloftet modregnes i et kommende prisloftsår. Vandforsyningen har ansvar for at indsende de nødvendige oplysninger om de faktiske indtægter i prisloftsåret til Forsyningssekretariatet.

6.2 Manglende godkendelse af takstbladet

Taksternes gyldighed er betinget af, at kommunalbestyrelsen har godkendt takstbladet. I situationer, hvor det ikke har været muligt at få godkendt takstbladet i tide, kan der ikke opkræves godkendte ”endelige” takster. I den situation har vandforsyningen mulighed for enten at udskyde opkrævningen eller opkræve et a conto beløb med udgangspunkt i de tidligere godkendte takster, og efterfølgende foretage en efterregulering. Det skal fremgå af opkrævningen, at der er tale om et a conto beløb, der efterreguleres senest samme år. A conto beløbet kan ikke fastsættes højere end de forventede takster.

For at gøre det tydeligt for forbrugerne, at opkrævning sker på grundlag af godkendte takster, bør det fremgå af takstbladet, hvornår det er godkendt af kommunalbestyrelsen.

6.3 Forsyning i flere kommuner

En vandforsyning, der forsyner på tværs af kommunegrænsen, skal forelægge taksterne til godkendelse i den kommune, hvor vandforsyningen er beliggende, jf. § 53, stk. 1, 2, punktum (hjemstedskommunen). Da godkendelsen er en sag, der også vedrører vandforsyningsforholdene i en anden kommune, skal kommunalbestyrelsen efter vandforsyningslovens § 4 forhandle med den eller de kommuner, som sagen vedrører. Den kommune, hvor vandforsyningen er beliggende, forventes at tage initiativ til at inddrage de øvrige kommuner, som takstgodkendelsen vedrører. Det kan ske i form af høring af udkast til afgørelse.

7. Klage, straf, m.v.

Taksterne, herunder kommunalbestyrelsens godkendelse eller forkastelse, kan ikke påklages administrativt, jf. vandforsyningslovens § 76, stk. 1, nr. 4.

Statsforvaltningen fører tilsyn med, at kommunerne overholder den lovgivning, der særligt gælder for offentlige myndigheder, jf. styrelseslovens¹⁰ § 48, stk. 1. Statsforvaltningen har behandlet en række sager om kommunalbestyrelsens godkendelse af vandforsynings takstblade, herunder sager om, hvorvidt kommunalbestyrelsen havde påset, at anlægs- og driftsbidrag var fastsat på baggrund af saglige kriterier. Statsforvaltningen kan afgive en udtalelse.

Forbrugerklagenævnet kan behandle klager fra vandforsyningens forbrugere¹¹. Det kan f.eks. være klage over et vandværks prisberegning m.v. i forhold til forbrugeren, forældelse af fordringer, konsekvensen af fejl på en vandmåler, fortolkning af takstblad og krav på efterregulering af betaling.

Forbrugerombudsmanden tilsyn med, at erhvervsdrivende overholder reglerne for markedsføring og anden forbrugerbeskyttende lovgivning, fx urimelige betingelser i aftalen, for høje renter og gebyrer, diskrimination, dårlig rådgivning i forhold til finansielle produkter mv.

Vandforsyninger kan ifølge vandforsyningslovens § 84, stk. 3, pålægges strafansvar efter straffelovens kapitel 5. Der er ikke fastsat søgsmålsfrist i vandforsyningsloven.

---

¹⁰ Lovbekendtgørelse nr. 1440 af 1. november 2010 om kommunernes styrelse med senere ændringer.

¹¹ Bekendtgørelse nr. 460 af 29. april 2010 om forbrugerklager, § 4

8. Ikrafttrædelse og offentliggørelse

Det skal fremgå af takstbladet, at det er godkendt af kommunalbestyrelsen, og hvilken periode det gælder for. Takstbladet skal være tilgængeligt for forbrugerne.

9. Eksempler på takstblade

I dette kapitel vises to eksempler på, hvordan et forholdsvist enkelt takstblad kan opbygges. Der er kun tale om eksempler, idet der kan være behov for en mere differentieret opbygning, f.eks. hvis der i forsyningsområdet både er mange erhvervsvirksomheder og/eller boligforeninger samt landområder. Det er endvidere muligt at opdele takstbladet i flere (fx til boligkunder, erhvervs-kunder, landbrug), hvis det kan gøre takstbladet mere overskueligt for kunderne. Uanset hvordan takstbladet udformes er det vigtigt, at det er i overensstemmelse med vandforsyningens gældende regulativ.

Eksempel på opbygning af takstblad med differentieret hovedanlægsbidrag i forhold til forbrugets størrelse, og differentieret forsyningsledningsbidrag i forhold til beliggenhed.

Eksempel 1

VANDBY VANDVÆRK

Vandværkets kontaktoplysninger .....

Takstblad 20xx i henhold til regulativet

Driftsbidrag		Excl. moms	Incl. moms
Fast årlig afgift pr. ejendom/bolig*	kr.		
(Målerafgift – årlig pr. afregningsmåler*)	kr.		
Vandafgift pr. m ³ .	kr.		
Statsafgift af ledningsført vand pr. m ³ (Vandskat)	kr.		

Anlægsbidrag (tilslutningsafgift)		Excl. moms	Incl. moms
Hovedanlægsbidrag: pr. parcelhus, sommerhus, lejlighed, andelsbolig	kr.		
Øvrige forbrugere 0 – 500 m ³ /år	kr.		
501 – 2.000 m ³ /år (2 x bidrag)	kr.		
2.001 – 5.000 m ³ /år (3 x bidrag)	kr.		

5.001 – 10.000 m ³ /år (4 x bidrag)	kr.		
Forsyningsledningsbidrag i tættere bebygget område/byzone pr. ejendom (matr.nr.) (bynavne kan angives eller det kan afgrænses på et kortbilag)*	kr.		
Forsyningsledningsbidrag uden for tættere bebygget område (åben land, landzone) pr. ejendom (matr.nr.)*	kr.		
Stikledningsbidrag pr. stk	Kr.		

Forsynings- og stikledningsbidrag indeksreguleres hvert år pr. 1. januar efter ”Indeks for ledningsarbejder pr. 1. oktober”.

Gebyrer*		Excl. moms	Incl. moms
Rykkegebyr	kr.		Momsfrit
For sen indsendelse af selvaflæsningskort	kr.		Momsfrit
Flyttegebyr	kr.		
Gebyr for aflæsning af vandmåler	kr.		Momsfrit
Gebyr for oplysninger til advokat/ejendomsmægler v/hushandel	Kr.		
Genåbningsgebyr + omkostninger ved lukning og genåbning	kr.		

Drifts- og anlægsbidrag godkendt af _____ kommunalbestyrelse, den _____ / 20xx.

*) De anvendte betegnelser er ikke et krav, men det er et krav, at de er entydige i forhold til vandforsyningens regulativ.

Eksempel 2

Eksempel på opbygning af takstblad med differentieret hovedanlægsbidrag i forhold til stikledningsdimension og beliggenhed.

VANDBY VANDVÆRK

Vandværkets kontaktoplysninger.....

Takstblad for 20xx i henhold til regulativet

Driftsbidrag	Kr. excl. moms	Kr. incl. moms
Fast årlig afgift pr. ejendom pr. boligenhed*		
(Målerafgift – årlig pr. afregningsmåler*)		
Vandafgift pr. m ³ .		
Statsafgift af ledningsført vand pr. m ³ (Vandskat)		

Anlægsbidrag – i tættere bebygget område/byzone*					
Stikledningsdimension	Hovedanlæg	Forsyningsledning	Stikledning	I alt kr. Excl. moms	I alt kr. Incl. moms
32 mm					
40 mm					
50 mm					
63 mm					

Anlægsbidrag – uden for tættere bebygget område/åben land/landzone*					
Stikledningsdimension	Hovedanlæg	Forsyningsledning	Stikledning	I alt kr. Excl. moms	I alt kr. Incl. moms
32 mm					
40 mm					
50 mm					
63 mm					

Forsynings – og stikledningsbidrag indeksreguleres hvert år pr. 1. januar efter ”indeks for ledningsarbejder pr. 1. oktober.

Kontakt vandværket ved vandspild fra skjult ledning, hvor det eventuelt vil være muligt at få refusion af afgift for ledningsført vand (statsafgift, vandskat) og vandafgift til vandværket jfr. gældende lovgivning.

Gebyrer*		
Rykkergebyr		Moms frit
For sen indsendelse af selvaflæsningskort		Moms frit
Flyttegebyr		
Gebyr for aflæsning af vandmåler		Moms frit
Gebyr for oplysning til advokat/ejendomsmægler v/hushandel		
Lukke gebyr + faktiske omkostninger ved lukning		Moms frit

Genåbningsgebyr + omkostninger ved lukning og genåbning		
---	--	--

Drifts- og anlægsbidrag godkendt af _____ kommunalbestyrelse den _____
20xx

*) De anvendte betegnelser er ikke et krav, men det er et krav, at de er entydige i forhold til vandforsyningsens regulativ.

Referencer

Lovgivning

Vandforsyningsloven, jf. Lovbekendtgørelse nr. 1199 af 30. september 2013 af lov om vandforsyning m.v.

Bekendtgørelse nr. 292 af 26. marts 2014 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Bekendtgørelse nr. 1281 af 15. december 2011 om pålæg af bidrag efter vandforsyningslovens § 53, stk. 3.

Bekendtgørelse nr. 837 af 27. november 1998 om individuel afregning efter målt vandforbrug.

Bekendtgørelse nr. 525 af 14. juni 1996 om betaling for vand efter målt forbrug m.v. på ejendomsniveau.

Lov nr. 469 af 12. juni 2009 om vandsektorens organisering og økonomiske forhold (vandsektorloven).

Renteloven, jf. Lovbekendtgørelse nr. 743 af 04. september 2002 af lov om renter ved forsinket betaling m.v.

Bekendtgørelse nr. 460 af 29. april 2010 om forbrugerklager.

Miljøministeriets publikationer

Normalregulativ for almene vandforsyninger, Miljøministeriets vejledning nr. [xxxx] 1. maj 2014.

Anden litteratur

Vejledning nr. 306, 2/2012, Foreningen af vandværker i Danmark,

Håndbog for bestyrelsesmedlemmer, Budget og regnskab for vandværker, Foreningen af vandværker i Danmark, april 2009

Fastsættelse af vandværkstakster, Danske Vandværkers Forening, Vejledning nr. 12, og Danmarks Private Vandværker, standard nr. 170, 1996.

Resumé

Vejledningen er til brug for vandforsyningernes udarbejdelse af takstblad og kommunalbestyrelsens godkendelse af takstbladet. Den angiver de gældende regler for fastsættelse og godkendelse af anlægs- og driftsbidrag for almene vandforsyningsanlæg og anbefalinger til, hvordan taksterne kan fastsættes.

Endvidere gennemgås forholdet vedrørende godkendelse af takstbladet under overholdelse af det prisloft, der fastsættes for vandforsyninger, der er omfattet af vandsektorloven.

Miljøministeriet
Naturstyrelsen

Haraldsgade 53
DK - 2100 København Ø
Tlf.: (+45) 72 54 30 00

www.naturstyrelsen.dk